

What Happened at Mount Sinai, What Changed?

Based upon the writings of Rabbi Yitzchak Hutner, *Pachad Yitzchak*

(Shavuot, Essay #8) Sacred Sources

דברים פרק ד פסוק ט

וְכִּי הִשְׁמַר לְךָ וְשָׁמַר נִפְשְׁךָ מֵאֵד פֶּן־תִּשְׁכַּח אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־רָאוּ עֵינֶיךָ וּפֶן־יִסּוּרוּ מִלְּבָבְךָ כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ וְהוֹדַעְתָּם לְבְנֶיךָ וְלִבְנֵי בְנֶיךָ

פסוק י'

וְכִּי אֲשֶׁר עֲמַדְתָּ לִפְנֵי יְקֹוֹק אֱלֹהֶיךָ בְּחַרְבֵּי יְקֹוֹק אֵלֶי הִקְהַל־לִי אֶת־הָעָם וְאֲשַׁמְעֵם אֶת־דְּבָרֵי אֲשֶׁר יִלְמְדוּן לִרְאֹה אֹתִי כֹל־הַיְמִים אֲשֶׁר הֵם חַיִּים עַל־הָאֲדָמָה וְאֶת־בְּנֵיהֶם יִלְמְדוּן

שמות פרק כ

(טו) וְכֹל־הָעָם רֹאִים אֶת־הַקּוֹלֹת וְאֶת־הַלַּפִּידִם וְאֵת קוֹל הַשֹּׁפָר וְאֶת־הַהָר עֵשָׂן וַיֵּרָא הָעָם וַיִּזְעוּ וַיִּעַמְדוּ מֵרָחֵק

(יז) וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם אַל־תִּירְאוּ כִּי לִבְעֻבּוֹר נְסוּת אֶתְכֶם בָּא הָאֱלֹהִים וּבְעֻבּוֹר תִּהְיֶה יְרֵאתוֹ עַל־פְּנֵיכֶם לְבַלְתִּי תִחַטְּאוּ

השגות הרמב"ן לספר המצוות לרמב"ם שכחת הלאוין

המצוה השני' שנמנענו שלא נשכח מעמד הר סיני ולא נסיר אותו מדעתנו אבל יהיו עינינו ולבנו שם כל הימים והוא אמרו יתעלה (ואתחנן ט ד - י) השמר לך ושמור נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך

מכילתא דרבי ישמעאל יתרו - מסכתא דבחדש פרשה ט

ו'בעבור תהיה יראתו על פניכם, יראתו זה בשת פנים,

משנה מסכת אבות פרק ה משנה א

בעשרה מאמרות נברא העולם ומה תלמוד לומר והלא במאמר אחד יכול להבראות

מהר"ל, דרך ה', שם

מה חילוק יש בין גונב דינר אחד או גונב עשרה דינרים?...ובודאי הפרש יש בין גונב סלע ובין גונב כתר המלך.

תלמוד בבלי מסכת פסחים דף קיח עמוד א

אמר רבי יהושע בן לוי: הני עשרים וששה הודו כנגד מי - כנגד עשרים וששה דורות שברא הקדוש ברוך הוא בעולמו, ולא נתן להם תורה, וזן אותם בחסדו

שהכל ברא לכבודו-----ואין כבוד אלא תורה (עיין כתובות ח. ועיין אבות ו'ג')

תלמוד בבלי מסכת בבא מציעא דף נח עמוד ב

תני תנא קמיה דרב נחמן בר יצחק: כל המלבין פני חבירו ברבים כאילו שופך דמים. - אמר ליה: שפיר קא אמרת, דחזינא ליה דאזיל סומקא ואתי חוורא

ספר שערי תשובה לרבינו יונה שער ג

קלט והנה אבק הרציחה - הלבנת פנים, כי פניו יחורו ונס מראה האודם, ודומה אל הרציחה. וכן אמרו רבותינו זכרונם לברכה (בבא מציעא נח, ב). והשנית, כי צער ההלבנה מר ממות, על כן אמרו רבותינו זכרונם לברכה (בבא מציעא נט, א): לעולם יפיל אדם עצמו לכבשן האש ואל ילבין פני חבירו ברבים. ולא אמרו כן בשאר עבירות חמורות, אכן דמו אבק הרציחה אל הרציחה, וכמו שאמרו (סנהדרין עד, א) כי יהרג ולא ירצח